



DIMSER OG LIVSLØGNE

Vild med Gil: Når man har læst denne klumme, sidder man kun tilbage med et påtrængende spørgsmål: Hvad var der egentlig galt med ploven? Alle andre spørgsmål er nemlig besvaret, idet forfatteren igen øser af sin store, overraskende, historiske baggrundsviden.

AF LINDA GIL

Folk har altså noget med maskiner, og derfor er vi fæstet fra ploven til touchscreens, mens jeg lige var på badeværelset. Nu har man f.eks. set det med: Parkometre med solceller langs hele mit hood! Jamen hvor får man det fra? Personligt mener jeg, at et parkometer i gennemsnit forurener ens indre, mentale balance og pengepung mere end de gader, jeg synes, jeg lærte i skolen, allerede var betalt over skatten. Solceller er fede nok, men hvorfor man kun skal bruge dem på parkometre, frem for at klasse dem i nakken af bilerne, er noget, jeg godt kan forstå, der er vundet en designpris på. Hvor meget strøm bruger et parkometer dog?

Men det er de små ting, der tæller, både på kommunens indtægter og så bare generelt som ordsprog. Der er jo også en helt vanvittigt vigtig politisk signalværdi i de her fancy parkometre.

Faktisk tæller de små ting helt vildt. Især hvis man skal på toiletlet. Her er det altså ikke nok at vide, at al viden åbner døre. Her skal man udover en helt ekstrem blærekontrol kunne balancere på et punkt mellem fysisk fin- og grovmotorik i helt umenneskelig grad. Jeg hentyder selvfølgelig til togenes dørsystem, her i særde-

leshed DSBs usynlige åbne-mekanisme, der er den af menneskeheden største gåder, som er forblevet uløst af flest danskere fra Skagen til ydre Drøger.

Lad mig slå en overset, historisk kendsgerning fast: Hiphop'ens moves, altså de der bevægelser, hvor folk står og sviker armene i saksebevægelser foran sig, mens de tripper på en ret abeagtig måde IKKE, og det må jeg gentage, ikke er opfundet i USA. Det er en almindelig global misforståelse. Nej, den er opfundet i på dansk jord. Faktisk helt nøjagtigt i DSBs Malmøtog på strækningen mellem Kastrop og Østerport, hvor en ung og tissetrængende, amerikansk turist forsøgte at bryde igennem dørmuren til fra kupe' til toilet, mens han mere og mere panisk begyndte at true døren og mumle »hey Yo!« til den dansker, han fejlagtigt troede til sidst kunne redde ham fra at lade sit kuffertstykke amerikanske vand direkte på gulvet i vogn 21. Det lykkedes ikke, men han blev så inspireret af at se danskeren stå og bakse på den samme måde, at han hverken glemte *the move* eller nogensinde fik sine bukser helt rene igen. Hjemme i gaden i USA lagde beskrivelsen af rejseoplevelsen i DSB faktisk grunden for hiphoppens håndteknik, der blev opda-



get MIDT PÅ AMAGER! Jeg tror vist roligt, vi kan konstatere, at dem, der ikke følger med i klummen her, lever på en livsløgn, hvad angår historiske fakta om dimsens indflydelse på nyere tids musikindustri.

Men det er jo ikke gjort med et indgående kendskab til musikhistorie alene. Fordi man har fuldkommen sam-

me problem, hvis man har lidt den tort, at billetøren er kommet op bag en og overlegent har lavet én enkelt bevægelse, der åbner den sindssvage dør, så man kan slippe ind på toiletlet. Nu står man på toiletlet med hænderne fulde af sæbe op til albuen og har et problem af tilsvarende, amerikanske dimensioner på hånden. Man kører nemlig hiphop

rutinen foran den automatiske vandhane. Nu næsten med samme hysteri, fordi DSB toiletterne stinker så uendelig utiltalende, at man ender med at hive en stak servietter ud at tørre det værste sæbe af i, inden man besvimer. Der kommer jo ikke noget vand ud!

Hvad o#!?!...var der galt med rigtige dørhåndtag og gammeldags håndtag på vandhaner?

Fra Hovedbanen kan man tage et Stog videre til Nørreport for at lande en Metro til Amager, hvis man vil ha' hele den fuldautomatiske katastrofe med. Det er udfordring på udfordring. Når man med mere held end forstand selv har formået at få trykket rigtigt på den åndssvage blå knap på døren og er sluppet igennem med bagagen, uden man er blevet skåret midt over af samme dør, der klasker i, fordi man af benovelse over eget held bevæger sig i slowmotion- ja så kan man sidde og se alle de an-

dre, der den dag ikke har samme held med sig. De vælger derfor til sidst vægter at stå i gangen, for ikke at fremstå som komplet amatører i kamp med den blå knap. I Metroen har man til gengæld forstået, hvad det drejer sig om: SPURT! Dørene åbner automatisk – det er tæt på at føles som en befrielse. For at opveje den utilsigtede lettelse, det medfører for passagererne, er vi så nødt til både at spurte og pande hinanden i nakken med kufferten for at sikre, vi kommer med ind, før døren klapper om bagagen, og man selv står udenfor. Men det kan jeg leve med, så længe månedskortet dur, og jeg slipper for at stå og hamre på en touchscreen, der af en eller anden grund ikke er indstillet til at spytte billetter ud i et tempo, der kører synkront med hastigheden på metroåfgangene.

De nye GPS-dimser havde nær kostet mig livet, hvis ikke det stadig var tilladt chauffører at tænke selv. Min stolte chauffør havde fået sådan en djævel, som ruten fra Rådhuspladsen til Njalsgade blev indtastet på. Ruten er jo også svær, så det var da godt, hun havde fået sådan en maskine der, så vi ikke blev væk. Den talte engelsk, men den ledte os overraskende uskadt helt til Thorshavnsgade, som vi tillidsfuldt drejede ned ad. Vi vidste begge, at vi så skulle til venstre ad Njalsgade. Pludselig kom det til håndgæng mellem maskine og chauffør! »Turn right and continue straight ahead!«, insisterede den mekaniske amerikaner. Chaufføren og jeg gloede på hinanden, for til højre og ligeud var jo vejen lukket i havnebassinnet! Mens chaufføren slog egen vilje til og drejede til venstre, gik den mekaniske hystade i amerikansk selvsving. Jeg vil næsten sværge, stemmen blev højere og højere, mens den gang på gang holdt fast i sin planlagte selvmordskurs.

Jeg kan forestille mig, hvordan producenten har siddet og gnedet sig i hænderne, da han fandt GPSsvaret på, hvordan man slipper af med et par håndfulde dumme danskere i havneløbet. Men vi amagerkaner var klogere end amerikaneren:

Vi slukkede stik imod al sund fornuft for lortet. Amager styrer!

Pilates – nænsom muskeltræning!

KG - Kjøbenhavns Gymnastikforening tilbyder Pilates på Amager, i NordVest og Østerbro



Vi er på:

Amager Fælled Skole, onsdag kl. 17.15-18.15
Grundrigskolen (NV) torsdag kl. 17.30-18.30
Heibergskolen (Ø) tirsdag kl. 19.00-20.00

Kontakt KG:

Tirsdag og onsdag kl. 12.00-14.30 på telefon 3314 1253, eller E-mail: kbhkg@mail.tele.dk

Program og tilmelding, se www.kbh-kg.dk

Er du 4 – 6 år og til leg og gymnastik?

Så har KG - Kjøbenhavns Gymnastikforening et hold til dig



Børn i Bevægelse – hver onsdag kl. 16.00 – 17.00 på Amager Fælled Skole, hvor der slås kolbøtter, løbes, synges, leges og meget mere, alt under kyndig instruktion, men uden forældre.

Kontakt KG:

Tirsdag og onsdag kl. 12.00 – 14.30 på telefon 3314 1253, eller E-mail: kbhkg@mail.tele.dk

Program og tilmelding, se www.kbh-kg.dk